N°. 68. 1844.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS-BLAD.

DINGSDAG 11 JUNIJ.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 8sten Junij.

De kamer der pairs heeft gisteren beraadslaagd over het ontwerp betrekkelijk de recrutering van het leger. Dit ontwerp was op nieuw aan het onderzoek der kamer onderworpen, ten gevolge van de veranderingen door de gedeputeerden in hetzelve gebragt. Door de kamer werd een amendement op het 13de artikel aangenomen, houdende dat van de dienst zal vrijgesteld worden degeen die een broeder in dienst heeft of die bij de reserve staat, onder welke betrekking ook, die van remplaçant uitgezonderd.

De afgevaardigden hebben gisteren met 190 tegen 53 stemmen de gevraagde credieten voor Algerie toegestaan. Daarop is beraadslaagd over een ontwerp tot verbetering der havens van Marseille, Bordeaux en Havre, en heeft de kamer de bij het eerste artikel der wet gevraagde som van ruim 17 millioenen tot verbetering der haven van Marseille toegestaan. Aan het eind der zitting heeft de heer *Salvandy* rapport nopens den spoorweg van Parijs naar Rennes over Chartres uitgebragt.

— Heden is de dag bepaald voor het feest dat door den koning aan de tentoonstellers van voorwerpen der nationale nijverheid en aan de leden der beide kamers op het paleis van Versailles gegeven wordt. De kamer der gedeputeerden houdt uit dien hoofde geene zitting, waartoe echter niet dan na den vruchteloozen tegenstand van een aantal leden besloten werd, daar nu voor de tweede maal het verslag wekelijksch verslag op petitien verzuimd werd.

— Nadat de behandeling van de voorgedragene wet op de verbetering der havens, is bij de kamer der gedeputeerden aan de orde: de voorgedragene ontwerpen nopens [illegible] van [illegible] naar Bordeaux, en van Parijs naar Lyon, [illegible] handeling van het budget van uitgaven worden overgegaan, tot welke bestrijding een paar leden zich reeds hebben laten inschrijven.

— Omtrent den staat van zaken in het westelijk gedeelte van Algerie heeft men geen nadere berigten dan de reeds vermelde, die houden dat de beide legerkorpsen: de 10000 Marokkanen onder des keizers zoon en de troepen die de generaal *Lamoricière* heeft kunnen bijeenverzamelen, tegenover elkander stonden. Natuurlijk trekt deze zaak de algemeene aandacht. Een der dagbladen wil reeds weten, dat de minister van oorlog bevel zou gegeven hebben aan tien in het zuiden des rijks in garnizoen liggende regementen, ieder een bataillon gereed te houden, om op het eerst bevel naar Afrika te worden ingescheept. Naar de havens der Middellandsche zee zou alreede bevel gezonden zijn om middelen van overvoer gereed te houden.

Eene statistiek der bevolking van het Marokkaansche rijk, in onze papieren medegedeeld, brengt dezelve op bijna negen millioen, verdeeld als volgt: Amazirgs bereberen 2,300,000, Amazirgs schelleche 1,450,000, Mauren 3,550,000, Arabieren van zuiver ras 740,000, Joden 340,000, Negers 420,000, Christenen 300, Renegaten 200, te zamen 8,800,500 personen.

— In de laatste dagen hadden er ook ongunstige berigten geloopen nopens de bezetting van Biscara, welke, volgens 't geen werd verhaald, geheel om 't leven zou gebragt zijn. In de kamer der afgevaardigden is deze zaak zelfs ter spraak gekomen, doch is het uit de verklaringen der ministers gebleken, dat de verbreide geruchten zeer overdreven waren, en dat er slechts drie officieren en een officier van gezondheid door verraad vermoord waren. De hertog *van Aumale* was op het gebeurde te Biskara gekomen, en de rust er hersteld.

— Met de jongste Engelsche stoomboot, die de brievenmaal uit Oost-Indie heeft aangebragt, heeft men de bijzonderheden vernomen van eenen geweldigen orkaan, die den 21sten Februarij op het eiland Bourbon heeft gewoed en er ontzettende schade aan huizen, wegen, openbare werken en de bebouwing heeft toegebragt, terwijl een aantal schepen gestrand, tegen de kust geworpen en vernield en de bemanning van sommigen gedeeltelijk omgekomen is.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 7den Junij.

De Zweedsche *Staats-Courant*, van den 26 Mei, behelst, onder meerdere gewigtige verordeningen, een Koninklijk bevelschrift, waarbij de gezamentlijke Standen van Zweden, tegen den 11 Julij, tot het houden van eenen buitengewonen Rijksdag te Stokholm, worden opgeroepen. Koning *Oscar* heeft den 25 der genoemde maand eene reis naar onderscheidene deelen des Koningrijks aangevangen; en bepaald, dat, gedurende zijne afwezigheid, die regeringszaken, welke daarvoor vatbaar zijn, door den minister van buitenlandsche zaken, vrijheer *Irre*, als voorzitter, en de drie staatsraden, *Staël van Holstein*, *Munthe* en *Peyron*, afgedaan zullen worden.

— Bij gelegenheid van Hoogstdeszelfs drieenzeventigsten geboortedag, heeft Z. M. de Koning van Hannover eene nieuwe ridderorde gesticht, onder den naam van: *Het Kruis van Ernst August*, welke uitsluitend bestemd is voor militairen die eenen *vijftigjarigen* diensttijd volbragt hebben. Deze orde bestaat uit een gouden kruis, met de letters *E. A. R.* en getalmerk 50, en wordt aan een rood en blaauw lint gedragen. Z. M. de Koning heeft bereids tot ridders dier orde benoemd den hertog *van Cambridge*, en eenige generaals en andere Hannoversche militairen, die 50 jaren gediend hebben. Voorts heeft Z. M., insgelijks bij gelegenheid van zijnen geboortedag, onderscheidene benoemingen gedaan, en, onder anderen, van den graaf *von Kielmansegge*, Hoogstdeszelfs gezant te 's Gravenhage, tot commandeur der Guelphen-orde.

— Het dagblad van Posen bevat een berigt betrekkelijk de bibliotheek van zekeren graaf *Dzialynski*, waarin zich het handschrift bevond van eenen door *Napoleon* zelven opgestelden roman, onder den titel: *Clisson en Eugenie* [illegible] de [illegible] *Bertrand* de echtheid van het handschrift laten bevestigen door eene commissie bestaande uit de heeren *de Montholon*, *Fain* en *Monnier*. In dezelfde bibliotheek bevond zich ook het plan van *Napoleon*, om het opperbevel over het leger van den Sultan op zich te nemen en de namen der personen die hij zoude hebben willen medenemen.

— Op een voorstel van den te Maagdenburg gevestigden Dr. *Philippson*, uitgever der *Allgemeine Zeitung* voor het Jodendom, zullen op den 12 dezer zich de rabbijnen en andere Joodsche geestelijken van Duitschland te Brunswijk verzamelen, om over *Israëls* toestand voor het tegenwoordige, zoo wel als voor de toekomst, te beraadslagen.

ENGELAND.

LONDEN, den 8sten Junij.

De Keizer van Rusland en de Koning van Saksen hebben den 5den Junij, in tegenwoordigheid van Koningin *Victoria* en van Prins *Albert*, eene groote wapenschouwing bij het kasteel van Windsor bijgewoond, waarbij ook de Hertog *van Wellington*, sir *Robert Peel*, de vreemde gezanten en een groot aantal aanzienlijken tegenwoordig waren. Den volgenden dag zijn Koningin *Victoria* en Prins *Albert* met hunne doorluchtige gasten weder bij de paarden-wedrennen op de heide van Ascot tegenwoordig geweest. Beide die dagen zijn er op het kasteel van Windsor prachtige gastmalen gegeven. Den 7den hebben de Koningin, Prins *Albert*, de Keizer van Rusland en de Koning van Saksen zich van Windsor, langs den spoorweg naar Londen begeven, waar dien dag in het Buckinghamsche [illegible] een feestelijk maal heeft plaats gehad. Overal bij zijne [illegible] in Engeland is de Keizer van Rusland door de bevolking [illegible] en toejuiching ontvangen. Intusschen is er in den [illegible] 6den Junij te Londen eene volksvergadering [illegible] sloten is, om in het openbaar [illegible] den Keizer van Rusland te [illegible] gevoelen van de Engelsche [illegible] te worden, bestond grootendeels uit Polen, [illegible] Franschen. Het daarbij [illegible] en de *Times* spreekt daarvan met de grootste minachting.

— Z. M. de keizer van Rusland zal aanstaanden maandag ochtend naar Holland terugkeeren, aan boord van de stoomboot *the Black Eagle*, bevelhebber *S. B. Cook*, welke door andere stoomschepen zal vergezeld worden. Men is thans bezig aan boord van genoemd stoomvaartuig een verblijf op het dek op te rigten, in den smaak van dat, hetwelk de keizer op het Nederlandsch stoomschip *de Cycloop* heeft verlangd.

— De graaf *de St. Aulaire* verlaat Londen in de eerste dagen der volgende maand; zijne afwezigheid zal echter slechts van korten duur zijn. Z. E. zal tegen den eersten September zijn teruggekeerd, om den koning der Franschen, die naar men wil den 8sten dier maand in Engeland zal aankomen, te ontvangen.

— Men leest in den *Standard*, in het gedeelte gereserveerd voor de officiële of half officiële berigten, het volgende:

„ Wij zijn in staat gesteld met zekerheid mede te deelen, dat de reis des Keizers van Rusland naar Engeland besloten is geworden na de publiciteit van de nota van den Prins *van Joinville* over de Marine."

Wat aan deze bewering eenig gezag verleent, is, dat de *Standard* het eenige ministerieel avondblad, en de *Morning Herald* het eenige ochtendblad is dat het ministerie opentlijk ondersteunt, het is meer dan waarschijnlijk dat deze mededeeling van het *Foreign Office* afkomstig is."

— De gemeenteraad van Dublin heeft den 6den Junij met 40 tegen 6 stemmen tot het aanbieden van een adres aan de Koningin, om het vernietigen der gevangenisstraf van *O'Connell* te verzoeken, besloten. Hij wordt in dit stuk de weldoener zijner landgenooten en het schitterendst sieraad van Engeland genoemd. De roomsch-katholijke bisschoppen in Ierland hebben aan hunne onderhoorige geestelijkheid brieven rondgezonden, om elken zondag en heiligendag de bescherming des hemels voor *O'Connell* en zijne lotgenooten in te roepen. Het gebed voor *O'Connell*, „ den vader van zijn land," moet, volgens deze brieven, onmiddellijk op dat voor Koningin *Victoria* volgen.

— Gisteren stonden de 3 pCt. gec. 99; Ned. 2½ pCt. 61¾, 5 pCt. 100½; Spanje 22¾; Mexico 35¼.

BELGIE.

BRUSSEL, den 9den Junij.

Ll. vrijdag heeft de kamer der vertegenwoordigers een begin gemaakt met de tweede stemming over de aangenomene artikelen der aanhangige wet betrekkelijk de differentiële regten, en heeft daarbij in 't openbaar beraadslaagd. Gedurende den loop dier openbare zitting zijn de meeste cijfers van het nieuwe toltarief, zoo als die vroeger voorloopig waren vastgesteld, nader goedgekeurd. Slechts enkele dier cijfers zijn verlaagd. De heer *Rogier* heeft voorgesteld, om de bepalingen wegens het timmerhout uit de wet te ligten en afzonderlijk te behandelen. De ministers hebben die afzonderlijke behandeling bestreden, en wel, zoo men meent, omdat daardoor eenige stemmen voor het geheel der wet van leden, die in het bezwaren van het vreemde hout eene aanmoediging der inlandsche houtteelt en houtzagerijen zien, zouden verloren gaan. Met 47 tegen 24 stemmen is in hunnen geest beslist. — Waarschijnlijk heeft in de zitting van den 8sten de straks vermelde stemming over het geheel eener wet, die de kamer nu reeds zoo vele weken achtereen bezig gehouden heeft, gehad.

De minister van finantien heeft bij de kamer van vertegenwoordigers eene wet ingediend, waarbij de wet van 1835, die een verhoogd inkomend regt op het slagtvee heeft vastgesteld, doch alleen voor de noordelijke grenzen werkte, voor den invoer op al de grenzen des rijks toepasselijk wordt verklaard. Tevens heeft die minister aangekondigd, dat het koninklijk besluit, volgens hetwelk de doorvoer van slagtvee uit Nederland door Belgie naar Frankrijk kon plaats hebben, weder zou worden ingetrokken.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 10den Junij.

Den 7den dezer verliet in den namiddag *Johannes Kuyper*, vergezeld van zijne zuster *Anna Maria*, in een vaartuigje met mest geladen de Dordsche Kil om naar de Roodevaart over te steken. In het midden van het Hollandsch Diep gekomen, sloeg eene hevige windvlaag het scheepje omver, dat dadelijk zonk. De ontstelde *Johannes* had gelukkig nog den tijd zijne zuster vast te grijpen, en trachte door zwemmen hun beider leven aan de woedende golven te ontrukken, doch weldra begonnen hem de noodige krachten daartoe te ontbreken, en begonnen beiden reeds te zinken, toen nog tijdig genoeg hulp toesnelde. De brave visschers *Hendrikus van Dam* en *Jan van Driel* van den Moerdijk, waren in eene roeiboot gezeten, op eenigen afstand ooggetuigen van het noodlottig voorval, en niettegenstaande den hevigen wind, en den hoogen watervloed, roeiden zij met de meeste inspanning tegen den stroom op, en het gelukte hun ter bekwamer tijd, de plaats des onheils te bereiken, en de reeds zinkende schipbreukelingen te redden.

De bewustheid het leven van twee nog zoo jeugdige menschen, *Johannes* toch telde 26, en zijne zuster slechts 21 jaren, te hebben gered, zal deze brave menschenvrienden eene belooning zijn, en hun gegeven voorbeeld moge anderen ten spoorslag strekken. Doch de ongelukkige schipbreukelingen hebben bij het verlies van vaartuig en lading, alle middelen verloren, om in hun eigen onderhoud, en in dat van hunne hoog bejaarde ouders te voorzien. Zij durven echter vertrouwend hopen dat de Almagtige, die hen zoo wonderdadig van eenen gewissen dood heeft gered, hen ook thans niet zal verlaten.

— Bij besluit van den 27sten Mei jl., n°. 80, heeft Zijne Majesteit aan den baron *N. W. Mollerus*, laatstelijk Hoogstdeszelfs zaakgelastigde bij het hof van Portugal, den titel toegekend van Minister resident, buiten bezwaar van 's Rijks schatkist.

— Thans is opgemaakt het voorloopig verslag, wegens de aflossing of verwisseling van Nationale Schuld.

Aan het voorloopig onderzoek van het ontwerp van wet deswege hebben 40 leden der Kamer deel genomen. Men heeft eerst gemaakt de volgende algemeene aanmerkingen.

Vooreerst wenscht men te vernemen, waarop gegrond is de op pag. 1 der memorie vooronderstelde mogelijkheid, dat de aangewezene middelen tot dekking van den achterstand van 1840 en vroegere jaren een aanmerkelijk overschot zullen kunnen opleveren.

Ten andere heeft men verlangd de reden te vernemen, waarom bij de behandeling van het voorstel, tot aanvulling van de middelen over 1841, 1842 en 1843, in den aanvang van dit jaar, aan de Staten-Generaal geene mededeeling is gedaan van het aanzienlijk verschil, hetwelk, blijkens de met ultimo December 1843 afgeslotene staatsrekening over het jaar 1842, tusschen de *werkelijke* en de *geraamde* uitgaven over die dienst is verkregen.

Ten derde is gevraagd, of niet mede van de koloniale rekening over 1842 eene definitive afsluiting behoorde te geschieden en het gebruik van het batig slot dier rekening bij de wet te worden geregeld. Aan het bestaan van een batig slot toch, in verband met het stelsel, hetwelk de Regering opzigtens den aard der Oostindische schulden heeft aangenomen, schijnt wel niet getwijfeld te kunnen worden.

Ten vierde hebben sommige leden aangemerkt, dat de aan de Kamer toegezondene staatsrekening over 1842, even als alle vorige rekeningen, weder geenszins voldoet aan het voorschrift van art. 126 der Grondwet, hetwelk niet alleen beveelt de mededeeling der bij de Rekenkamer afgeslotene algemeene rekening, die zoowel alle ontvangsten als alle uitgaven moet bevatten, maar tevens, afgescheiden van die rekening, de mededeeling van een uitvoerig verslag van het gebruik der geldmiddelen.

Ten vijfde heeft men verlangd, met het voornemen der Regering te worden bekend gemaakt ten aanzien van de aanvulling der middelen, tot dekking van de uitgaven over 1844 en 1845, waaromtrent een voorstel aan de Staten-Generaal ingediend, maar door de goedkeuring der Tweede Kamer niet is achtervolgd kunnen worden.

Eindelijk heeft men verklaard, met genoegen kennis te hebben genomen van de gunstige berigten nopens den toestand der schatkist, maar daarbij niettemin het vertrouwen te koesteren, dat de Regering zal blijven voortgaan, om door bezuinigingen eene vermindering van het cijfer der uitgaven te weeg te brengen.

Voorts is, in verband met hetgeen bij de memorie van toelichting daaromtrent is te kennen gegeven, in alle afdeelingen het besluit van den 13 April jl. (*Staatsblad n°.* 23) ter sprake gebragt en opzettelijk behandeld.

De bevoegdheid der Regering, om, uit krachte van de wet van den 11 Maart 1837 (*Staatsblad n°.* 9), de 5 per cents losrenten ten laste van 's Rijks Overzeesche Bezittingen af te lossen en daartoe een 4 per cents fonds ten laste dier zelfde Bezittingen uit te geven, is door de groote meerderheid der leden niet betwist geworden.

Daarentegen was de helft der leden, die aan het voorloopig onderzoek deel hebben genomen, van gevoelen geweest, dat de Regering niet bevoegd zou geweest zijn, om, zoo als bij art. 3 van het besluit van den 13 April jl. is bepaald geworden, uit de opbrengst der vrijwillige geldleening aan te vallen hetgeen tot het doen der bij art. 2 van het besluit toegezegde betaling van ƒ 67 per honderd aan gereed geld zou zijn te kort gekomen. En, hoewel de Regering niet in het geval is geweest om die bepaling toe te passen, hebben de voorzeide leden nogtans gemeend, bij deze gelegenheid de verklaring niet te mogen terughouden, dat, huns inziens, die bepaling in geenen deele kan worden goedgekeurd.

Van de andere leden hebben sommigen verklaard, omtrent de bevoegdheid van de Regering ten deze geenerlei twijfel te koesteren, terwijl de meerderheid hunner heeft geoordeeld, dat het in de tegenwoordige omstandigheden onnoodig is, zich daaromtrent bepaaldelijk te verklaren.

Met opzigt tot de bij art. 2 van het Koninklijk besluit van den 23 April jl. (*Staatsblad n°.* 24) bepaalde aflossing van een kapitaal van 10 millioen losrenten, ten laste van 's Rijks Overzeesche Bezittingen,

hebben eenige leden het gevoelen geuit, dat de losrenten niet kunnen gebragt worden onder de schulden ten laste van het Rijk, bedoeld bij art. 16 der wet van den 6 Maart jl., en dat mitsdien de gelden, uit de vrijwillige leening voortgesproten, niet tot de aflossing dier losrenten hadden behooren te zijn gebezigd. De groote meerderheid heeft zich overigens verklaard ter gunste van het beginsel, hetwelk thans mede door de Regering wordt aangekleefd, om de schulden ten laste der Overzeesche Bezittingen, onder garantie van den Staat aangegaan, als gewone Rijksschulden te beschouwen.

Door eenige leden is opgemerkt, dat de besluiten van den 13 en 23 April jl. geen blijk dragen, dat dezelve ter overweging bij den Raad van State zijn gebragt. Men hield het intusschen voor niet twijfelachtig, dat die Raad, ingevolge het bepaalde bij art. 72 der Grondwet, over die besluiten had behoorden gehoord te zijn.

Wat het raadzame van den bij eerstgemeld besluit genomen maatregel aanbelangt, zoo heeft men zich met de zienswijs der Regering te dien opzigte niet kunnen vereenigen. Men meende, dat door dien maatregel is vooruitgeloopen op de beslissing der wetgevende magt nopens de wijs, waarop eene conversie der schuld met het meeste voordeel zou kunnen plaats hebben; men hield dien maatregel daarenboven voor onstaatkundig, zoo wel tegenover de Staten-Generaal, wier vertrouwen op de Regering daardoor kon geschokt, als tegenover de Natie in het algemeen, welke daardoor ligtelijk tot het denkbeeld kon gebragt worden, dat de geldmiddelen van den Staat bij besluiten zouden kunnen worden geregeld; men oordeelde, eindelijk, dat die maatregel, om der gevolgen wille, mede niet vrij van verdenking was te achten, daar dezelve, naar het gevoelen van vele leden, eene ongunstige uitwerking op den prijs der 2½ en 3 per cents schulden zou hebben gehad.

Ook over het vraagpunt, of aan eene conversie in 4 per cents schulden de voorkeur behoort gegeven te worden boven eene conversie in 3 per cents schulden, is in alle afdeelingen opzettelijk gehandeld en beraadslaagd. Te dien opzigte bestond onder de leden verschil van gevoelen, zoo als trouwens reeds bij de behandeling van een vroeger voorstel tot conversie van schuld was gebleken het geval te zijn. *De meerderheid echter heeft verklaard, in de tegenwoordige omstandigheden, hare goedkeuring te kunnen verleenen aan de voordragt der Regering, om eene conversie in 4 per cents schulden te beproeven.* De minderheid, aan welke eene conversie in 3 per cents, zonder aanmerkelijke schuldvermeerdering, geenszins onmogelijk is toegeschenen, heeft den wensch te kennen gegeven, om meer omstandig te worden bekend gemaakt met de beweegredenen, welke de keuze der Regering van eene conversie in 4 per cents schulden bepaald hebben.

Hoezeer erkennende, dat de voorgestelde verwisseling van 2½ per cents Belgische inschrijving tegen 2½ per cents Nederlandsche, uit het oogpunt der aanzienlijke kapitaalsvermeerdering, welke daardoor zou verkregen worden, zich niet ongunstig aanbeveelt, heeft nogtans de groote meerderheid gemeend, voor 's lands swarigheid te moeten maken, tot dat voorstel toe te treden, zoo wel uit aanmerking dat men daardoor verstoken zou zijn van de oogenblikkelijke aanzienlijke winst, die van eene te geldemaking der Belgische inschrijving kan verwacht worden, als ook, en deze beweeggrond werd door de meerderheid van groot belang geacht, omdat men daardoor een' krachtigen hefboom uit de handen zou geven, om den voorgenomen maatregel van conversie spoedig en zeker te doen gelukken. Men ziet derhalve omtrent dit punt nadere inlichtingen te gemoet, en wenscht daarbij tevens te vernemen, of het gemis der kas-ontvangst van ƒ4,000,000 waarop bij de nota, gevoegd bij de memorie van toelichting der wet omtrent de aanvulling der middelen over 1844 en 1845, gerekend is, niet zal te weeg brengen, dat de geheele berekening, in die nota vervat, zal komen te falen, en een te kort in 's Rijks schatkist geboren worden.

De meerderheid, voor het oogenblik toegevende, dat de voorgestelde geheele of gedeeltelijke verwisseling van schuld voor doelmatig te houden zij, heeft evenwel in geen geval genoegzame redenen kunnen vinden, om dien maatregel, door het toekennen van eene premie van één ten honderd, aan te moedigen.

Ten aanzien van den prijs, tegen welken de tegeldemaking der Belgische inschrijving zal kunnen plaats hebben, hebben sommige leden meer geraden geoordeeld, om het *minimum* bij de wet op 60 ten honderd van het nominaal kapitaal vast te stellen; welk cijfer, huns inziens, in verhouding staat tot den prijs, dien de Regering zich voorstelt gemiddeld voor het nieuwe 4 per cents fonds te zullen kunnen bedingen.

Volgens artikel 7, zeide men, zou de Regering eene onbeperkte bevoegdheid erlangen tot het uitgeven van inschrijvingen in het nieuw aan te leggen grootboek der 4 per cents schuld. Hierin vond men bezwaar en verlangde, uit dien hoofde, dat bij de wet een *maximum* worde bepaald, boven hetwelk geene nieuwe schuld uitgegeven zal mogen worden, zonder dat alvorens van de intrekking en vernietiging der oude is gebleken.

De meerderheid achtte den termijn van drie jaren te lang tot de uitvoering van den maatregel der verwisseling en uitgifte van nieuwe schuld, en oordeelde dat dezelve zou kunnen worden beperkt tot den laatsten December 1845, te meer, omdat alsdan met eene nieuwe tweejarige begrooting, een nieuw finantieel tijdperk wordt ingetreden.

Men achtte de voorgedragene courtage te hoog gesteld. In den regel toch wordt thans door de makelaars, bij omzetting van grootere partijen, niet meer dan ⅛ wegens courtage berekend.

Ook bij de wet van den 6 Maart jl. werd daarvoor ¼ per cent gesteld, maar de belooning moest in dat geval hooger zijn, tot meerdere aanmoediging en omdat daarbij meerdere bemoeijingen van de makelaars gevorderd werden.

In het tegenwoordig geval oordeelt men, dat de courtage niet meer dan ⅛ per cent behoort te bedragen.

De meerderheid was van gevoelen, dat het voor niet voldoende moet gehouden worden, dat alleen van de *uitkomst en slotsommen* der bij deze wet bedoelde operatien aan de Staten-Generaal mededeeling zal worden gedaan, maar dat deswege een volledig verslag behoort te worden toegezegd, in voege als bij art. 85 der wet van den 6 Maart jl. is gedaan. Voorts verklaarde men prijs te stellen op de openbaarmaking der verkregene uitkomsten, en op het bekomen van voorloopige opgaven, na den afloop van iedere operatie, daar anders vóór het jaar 1846 geene opgave deswege zou kunnen verwacht worden.

Door eenige leden is het verlangen geuit, dat de algeheele verantwoording wegens de ten deze beoogde finantiële maatregelen bij de wet zal worden vastgesteld.

Alvorens dit verslag te besluiten, achtte de centrale afdeeling zich verpligt, om hier nog te gewagen van twee punten, die, ofschoon niet in regtstreeksche betrekking tot het onderhavige wetsontwerp staande, evenwel bij het voorloopig onderzoek, bepaaldelijk zijn ter sprake gekomen, en mitsdien langs dezen weg onder de aandacht der Regering gevoegelijkst schijnen gebragt te kunnen worden.

Het *eerste* punt betreft een bezwaar tegen de wijs van uitvoering der wet van den 6 Maart jl., hetwelk daarin is gelegen, dat aan de inschrijvers in de vrijwillige geldleening voor sommen van ƒ 50 en de meervouden van dien door den Minister van Finantien, bij de uitgifte der recepissen, de verpligting is voorgehouden, om hunne inschrijvingen tot de volle som van ƒ 100 aan kapitaal uit te breiden of in te trekken.

Deze maatregel, welke bezwaarlijk schijnt overeen gebragt te kunnen worden met het doel, waarmede de wet de inschrijvingen tot ƒ 50 heeft opengesteld, heeft, volgens bekomene berigten, in twee provinciën, alwaar vooral in de laatste dagen ten platten lande veel inschrijvingen van ƒ 50, of de meervouden van dien, zijn genomen, eenen onaangenamen indruk gemaakt; weshalve men het van belang acht, dat de Regering die zaak opzettelijk in nadere overweging neme.

Het *tweede* punt, hetwelk in de meeste afdeelingen ter sprake is gekomen, betrof de wenschelijkheid eener herziening van de Grondwet. Vele leden hebben verlangd, dat bij deze gelegenheid aan de Regering de hoop en het vertrouwen zou worden te kennen gegeven, dat, na het tot stand brengen eener conversie, tot die herziening eerlang besloten moge worden.

— Heden, Maandag, zullen al de afdeelingen bijeenkomen over de voordragten van wet, nopens de uitlozing der Vlaamsche wateren en betrekkelijk het fonds, wegens den Zuidplas van Schieland. De centrale afdeeling zal vergaderen: 1°. over het ontwerp, wegens het batig slot der Overzeesche geldmiddelen, en 2°. over de beide bovengemelde voordragten, die het onderwerp van een nader onderzoek in de afdeelingen zullen uitmaken.

— Naar men verneemt, heeft de heer Jhr. Mr. *W. L. F. C.* ridder *van Rappard*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, zijn verlangen te kennen gegeven, om, bij de aanstaande benoeming van leden dezer Kamer, niet weder in aanmerking te worden genomen, uit hoofde van het bezwaar, 't welk aan de gelijktijdige vervulling van zijne betrekking als voorzitter van het provinciaal geregtshof van Gelderland, en genoemd lidmaatschap, verbonden is.

— Uit 's Hage schrijft men van gisteren:

» Vrijdag morgen is, op het veld voor de nieuwe kavaleriekaserne alhier, eene groote wapenschouwing gehouden over de troepen, uitmakende de bezetting dezer stad (grenadiers, jagers, dragonders en rijdende artillerie). Z. M. de Koning, van een' luisterrijken stat vergezeld, heeft de troepen geïnspecteerd, welke onderscheidene krijgsbewegingen voor Hoogstdenzelven uitgevoerd hebben. Vervolgens hebben zij voor den Koning gedefileerd. De goede houding der troepen en de juistheid en vlugheid van de uitvoering der bewegingen trokken ieders aandacht. Fraai weder begunstigde deze luisterrijke inspectie. Eene groote menigte ingezetenen was rondom het veld vereenigd, om die inspectie te aanschouwen.

» Men verneemt dat Z. M. de Keizer van Rusland morgen in den namiddag in de residentie verwacht wordt.

» Z. M. de Koning zou zich heden namiddag naar Rotterdam begeven, om van daar met Zr. Mjs. stoomjagt, den Russischen Keizer te gemoet te gaan. De vereenigde vaartuigen worden diensvolgens in den loop van morgen te Rotterdam terugverwacht, en zullen de hooge Personaadjen zich vervolgens naar de residentie begeven. Het verblijf van Z. M. de Keizer schijnt niet langer dan eenige dagen te zullen duren; op een' dier dagen zal er eene groote inspectie van de alhier in garnizoen liggende troepen op het groote oefenplein achter de nieuwe kaserne der kavalerie, plaats hebben. Het is tot dusverre nog niet bekend of er ook tijdens het verblijf [illegible] Z. M. eenige bijzondere festiviteiten zullen plaats hebben. [illegible] wel sprake van eene prachtige illuminatie, doch de [illegible] daarvoor heeft men nog niet zien maken."

— Sedert een paar weken bevindt zich in [illegible] lonel *Theubet*, officier van het legioen [illegible] den generalen staf van den prins *van Neufchâtel* [illegible]. Deze heer is eigenaar van het groote gouden [illegible] *Hendrik den Tweede*, Duitsch Keizer, door [illegible] vromen Vorst in het jaar 1019 aan de hoofdkerk te Bazel ten offer gegeven. Het is een zeer belangrijk gedenkstuk uit de middeleeuwen en gewis het allerkostbaarste,

zoowel om het edele metaal, waaruit het is gevormd, als omdat het een Byzantijnsch kunststuk aanbiedt, 't welk om de geschiedenis in het algemeen, en de geschiedenis der kunst en de kerkelijke geschiedenis dier aloude dagen in het bijzonder, het hoogste belang inboezemt.

De kolonel *Theubet* wil wegens dit kostbaar monument eene inteekening aanbieden aan alle vorsten, geestelijke en wereldlijke overheden, ten einde het der kerk worde hergeven of in het gebied der kunst eene waardige plaats bekome. Z. M. de Koning heeft Hoogstdeszelfs belangstelling in dit merkwaardig kunststuk doen blijken, met in het ontwerp des kolonels deel te nemen, die voornemens is het ook onder de oogen van Z. M. den Keizer van Rusland te brengen bij diens aanstaande terugkomst.

— Het smaldeel onder bevel van Z. K. H. Prins *Hendrik* der Nederlanden, hetwelk naar de Middellandsche zee bestemd is, heeft den 5den dezer de reede van Vlissingen verlaten. Volgens reeds ontvangen berigten bevond hetzelve zich den volgenden dag uit hoofde van tegenwind nog op de hoogte van Ostende. Dit smaldeel bestaat uit Zijner Majesteits fregatten *de Rijn* en *de Jason*, brik *de Snelheid* en schooner *de Dolfijn*.

— In een onzer bladen leest men:

» Wij vernemen, dat Z. K. H. Prins *Hendrik* der Nederlanden aan den zeeschilder *P. J. Schotel*, (zoon van den beroemden zeeschilder van dien naam) te Medemblik, eene praohtige doekspeld heeft vereerd *tot een aandenken en bewijs zijner bijzondere tevredenheid* over eene door dien schilder aan Z. K. H. verkochte Schilderij, voorstellende *de komst van Z. M. den Koning aan boord van het stoomjagt de Leeuw, ter inspectie van het eskader onder het bevel van Z. K. H. prins Hendrik* der Nederlanden, *ter reede van Vlissingen den 14 Julij* 1843.

Deze Schilderij, welke reeds een der schoonste sieraden van het Vorstelijk paleis is, draagt de bewondering van elken kenner en beoefenaar der schilderkunst weg, en algemeen is de verwachting, dat de kunstenaar zijne rijke verzameling van schetsen en teekeningen (onder het oog van den prins, op het schip *de Rijn*, gedurende de expeditie vervaardigd) niet ongebruikt zal laten liggen, maar uit dezelve menig onderwerp zal kiezen voor zijn keurig penseel.

— Uit 's Bosch wordt het volgende gemeld:

» Op donderdag aanstaande zal alhier voor het Provinciaal Geregtshof te regt staan de persoon van *H. R....*, wonende te Rucphen, arrond. Breda, en zulks ter zake van brandstichting, reeds in den jare 1841 gepleegd, doch waarvan hij nu eerst als dader is kunnen achterhaald worden. Genoemde achterhaling is eene merkwaardige daadzaak; bij het ontstaan van den brand had men wel is waar voetstappen in de sneeuw ontdekt, die van het tooneel der verwoesting tot bijna aan het huis des beschuldigden liepen, doch hier toe bepaalden zich dan ook alle inlichtingen en kon hem de daad alzoo niet bewezen worden. Nadat echter sedert die zaak 3 jaren zijn verloopen, komt de wachtmeester der marechaussée, aldaar gestationneerd, te weten, dat zekere landbouwer *Maas* zich over dat geval had uitgelaten; terstond worden er maatregelen genomen en genoemde landbouwer met zijn gezin verhoord, en uit dat verhoor blijkt nu, dat de beschuldigde in den namiddag van den dag, waarop in den avond de brandstichting plaats had, genoemden *Maas had uitgenoodigd* om met hem *hierin gemeene zaak te maken*, hetgeen deze echter weigerde, en dat, na het volbrengen van het feit, de dader andermaal bij *Maas* was teruggekomen en hem had gevraagd: *Welnu! brandt het nu niet mooi?* Gevat en met dezen getuige vergeleken, heeft hij eerst ontkend, doch nader zijne schuld beleden.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van ll. Zaturdag werden omgezet: Ned. 2½ pCt. [illegible] Nieuwe 3 pCt. 75½; Amort.-Syndic. 99 zeven zest.; [illegible] 142 drie achtste; O. Ind. Leening 100 een zest.; Holl. [illegible] 102; Rusland 5 pCt. 107¼; idem 4 pCt. 91⅛; Spanje 21½; dito onbepaald 19¾; Id. 3 pCt. 34½; Coupon 23¼; Oost. Met. 110 een zest.; Nap. 95⅝; Griek. 12; Portug. 2½ pCt. te L. 34½; Braz. 82¾; Venezuela 40⅝; Mexiko 32¼; Amerika Bankact. 6¾.

*** Heden, beviel van eene welgeschapene *DOCHTER*, de Hoogwelgeborene Vrouwe AGATHA VAN DER HOEVEN, geliefde Echtgenoote van

Jonkhr. BLOYS VAN TRESLONG,

Luitenant der Artillerie.

BREDA, 10 Junij 1844.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.